

Ἀκούσασα αὐτὸν ἐκθέτοντα πάντα ὅσα εἶχε νὰ εἴπῃ, ἡ βασίλισσα ἀπεκρίθη, ὅτι αἱ δυστυχίαι τῆς πατρίδος τῆς τῇ ἀφῆρεςαν πᾶν ὅ,τι εἶχε νὰ δώσῃ. «Δὲν ἔχετε ἀδάμαντας, Μεγαλειοτάτη, ἠρώτησεν ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ. Εἰς τί τάχα θὰ χρησιμεύσωσι ἄρά γε οἱ ἀδάμαντες εἰς μιαν βασίλισσαν;»

Οἱ λόγοι οὗτοι συνεκίνησαν τὴν ἀγαθὴν ἐκείνην βασίλισσαν καὶ ἐκβαλοῦσα τοὺς ἀδάμαντας αὐτῆς ἔδωκεν εἰς τὸν εὐσεβῆ ἐκείνον ἄνδρα, εἰπούσα, «Τήρησον μόνον τὸ δῶρον μυστικόν.»

«Ἀλὰ τοιοῦτόν τι δὲν δύναται νὰ ᾔῃαι μυστικόν,» εἶπεν ἐκεῖνος, «ἀπ' ἐναντίας πρὸς χάριν τῶν πτωχῶν τόσον μέγα δῶρον πρέπει νὰ γνωσθῇ εἰς ἅπαν τὸ Κράτος.»

Τὸ νοσοκομεῖον ἐκτίσθη, χιλιάδες δὲ πάσχοντες εὗρον ἀνακούφισιν καὶ θεραπείαν ἐντὸς αὐτοῦ· ἀλλὰ θεμέλιο αὐτοῦ λίθοι ἦσαν οἱ ἀδάμαντες τῆς βασιλείσης.

II ΣΟΦΗ ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΜΠΗΙΟΥ.

Εἰς ἀποκέντρόν τι μέρος τῶν Δυτικῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς μαυρὸς τις καλούμενος Πομπήιος συνεφώνησε μετὰ τινος γεωργοῦ νὰ ἐργάζηται δι' αὐτὸν ἐπὶ ὀρισμένῳ μισθῷ. Ὁ γεωργὸς οὗτος δυστυχῶς δὲν εἶχεν ὄρθην ιδεάν περὶ τῆς τετάρτης ἐντολῆς, ἥτις διατάττει ἡμᾶς νὰ ἀγιάζωμεν τὴν Κυριακὴν ἡμέραν, καὶ διὰ τοῦτο εἰργάζετο κατ' αὐτήν.

Κυριακὴν δὲ τίνα περὶ τὰ χαράγματα ἐφώναξε τὸν νέον τοῦτον ὑπηρέτην του νὰ ἐγερθῇ.

— Ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐγερθῶ Κυριακὴν πρωτῇ, κύριε,» εἶπεν ὁ μαυρὸς.

— Πρέπει νὰ σηκωθῇς νὰ προγευματίσῃς! εἶπεν ὁ κύριος του.

— Δὲν πέρνω πρόγευμα τὴν Κυριακὴν τὸ πρωτῇ, εἶπεν ὁ μαυρὸς — προτιμῶ νὰ κοιτώμαι εἰς τὴν κλίνην παρὰ νὰ φάγω.

— Τουλάχιστον σηκώθητι νὰ μὲ βοηθήσῃς νὰ ἀνατινάξω τὸν σάνον, εἶπεν ὁ κύριος.

— Ἀλλὰ δὲν ἐργάζομαι τὴν Κυριακὴν ἀφεντικῶς, ἀπεκρίθη ὁ μαυρὸς — Ἐξ ἄλλου δὲν ἐμισθώθην διὰ νὰ ἐργάζωμαι τὴν Κυριακὴν.

— Καλὰ, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἔργον ἀνάγκης, προσέθηκεν ὁ κύριος.

— Δὲν τὸ βλέπω καθόλου, — εἶπεν ὁ μαυρὸς — δὲν μοῦ φαίνεται, ὅτι εἶναι ἔργον ἀνάγκης παντελῶς.

— Ἀλλὰ δὲν θὰ ἔσυρες τὸν βοῦν ἢ τὸν ὄνον σου ἐκ τοῦ λάκκου, ἐὰν ἐπιπτεν εἰς αὐτὸν τὴν Κυριακὴν;

— Βεβαίωτατα, ἀπεκρίθη ὁ μαυρὸς, ἀλλ' οὐχὶ ἂν ἐγὼ αὐτὸς τὸν ἔρριπτα ἐντὸς τοῦ Σάββατον τὸ ἐσπέρας!

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμ' ὄνομα οὐσιαστικόν, ἂν καὶ ἀφηρημένον
Πᾶν εὐγενὲς, πᾶν ὕψηλόν καὶ ἔξοχον ἐμφαίνον.
Τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως, τὰς ὕψηλὰς ἐννοίας,
Τὰ εὐγενῆ φρονήματα, ἐμπνεύσεις δὲ τὰς θείας,
Καὶ τὰς ιδέας τὰς λαμπράς κ' ἐγγείνει πᾶν ὥραϊον,
Μέγα καλὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ θεῖον καὶ γενναῖον
Ἐγὼ ἐκφράζω ἄριστα, τὸ παριστῶ πρεπόντως
Καὶ τὸ ἐκθέτω εὐπροσῶς καὶ λίαν προσηκόντως.
Ἐμὲ ἐκλείσαν πολὺ καὶ ὕψωσαν τὰ μάλα
Ἄνδρες σοφοὶ κατ' ἐξοχὴν καὶ πνεύματα μεγάλα.
Ἄνδρες ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἀρχαίων τε καὶ νέων,
Περωτισμένων τε καὶ μὴ, ἀνάνδρων ἢ γενναίων.
Φιλόσοφοι κ' ιστορικοὶ μ' ἐτίμησαν συχνάκις.
Καὶ στρατηγοὶ καὶ βασιλεῖς μ' ἐδόξασαν πολλάκις.
Καὶ νομοῦνται ἐνδοξοὶ, θεόπνευστοι προφῆται,
Καὶ ὁμολογῶντες ἔξοχοι καὶ ἄριστοι τεχνῖται,
Αὐτοὶ κ' ἄλλοι μ' ἐτίμησαν καὶ μὲ τιμοῦν κυρίως,
Ἀλλὰ καὶ οὗτοι δι' ἐμοῦ δοξάζοντ' αἰωνίως.
Πλὴν κ' ἄλλοι ἐνδεεῖς φρονῶν καὶ κρίσεως ἐπίσης,
Οὓς ἐλλειπῶς καὶ ἀτελῶς ἐπροίκισεν ἡ φύσις.
Οἱ τῶν τριῶν ποιητῶν οἱ γράφοντες φυλλάδες,
Καλαῖς διὰ τὸν χαλβατῆζ! νὰ βάζῃ τοὺς χαλβάδες!
Καὶ στιχουργοὶ τρισάθλιοι καὶ πατσαβουρογράφοι!
Μὴ ἐξαιρούμεν οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἀνιγματογράφοι!
«Ἐμβῆκαν μὲ τοὺς δώδεκα» κ' αὐτοὶ οἱ μπουταλάδες!
Ὡς «κ' ὁ ἀνὴρ τῆς κοσινιούς μὲ τοὺς πρᾶγματευτάδες!»
«Ὁ «ἐν προφήταις κ' ὁ Σαούλ», «Κέρκορος ἐν λαχάνοις»
Κ' ὅτι «πεζόν» τε καὶ «σκαῖον» γόν νοῦν μ' ποιεῖς νὰ βάνῃς!
Πάντες αὐτοὶ εἰσείρυσαν στὸ θεῖον ἄδυτόν μου
Καὶ ἐθεθήλωσαν φρικτῶς τὸν ἱερὸν ναόν μου!
Κ' ἂντι νὰ μὲ δοξάσωσι μ' ἐπαύλισαν οἱ φίλοι!
Ἀλλ' ὅμως ἐγειναν κ' αὐτοὶ «τοῦ κόσμου τὸ βεζίλι»!
Ἐὰν τὸ πρῶτον γράμμα μου τώρα μοῦ ἀφαιρέσῃς,
Τὸν τόνον δ' ἐκ τοῦ τόπου του ποσῶς δὲν μεταθέσῃς,
Ἐμπρὸς σου θὰ παρασταθῇ ἔπαρσις, ματαιότης,
Κενοδοξία, καύχησις, καὶ τύφος καὶ σκαλιότης,
Ἐλπίζω, ἔτι, τέκνον μου, θὰ μὲ εὐρῇς ταχέως,
Ἄν μὲ ζητήσῃς εὐδριπῶς κ' οὐχὶ ἐπιπολαίως.
Καὶ θὰ πασχίσῃς δὲ πολὺ καλῶς νὰ μὲ τιμήσῃς.
Διὰ νὰ τιμηθῇς καὶ σὺ καὶ δοξασθῇς ἐπίσης.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ αἰνίγματος
Φ.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποία διάσημος Ἰσραηλιτὴς ἔγεινε λεπτὰ ἔνεκα φιλοδοξίας;
2. Ποῖος κατελέπτυνε τὸν χαλκοῦν ὄφιν, τὸν ὁποῖον ὁ Μωϋσῆς κατεσκαύασεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ διατί;
3. Ποία ἄλλη ἁμαρτία, ἐκτὸς τῆς προσκυνήσεως εἰδώλων, ἐνομάζεται εἰς τὴν Γραφὴν εἰδωλολατρεία; καὶ διατί;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅστις κάμῃ πέντε συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τὰς συνδρομὰς, θὰ λαμβάνῃ τὸ φύλλον ἐπὶ ἑν ἔτος δωρεάν. Εἰς τὸν ὅστις δὲ κάμῃ 20, θὰ στέλλεται δωρεάν ἐπὶ ἑν ἔτος ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίς οἰκογενειακὴ ἐπὶ 20 ἔτεσι ἐκδιδομένη καὶ πολὺ εὐχάριστος καὶ διδακτικὴ εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ.